

สภาพปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 PROBLEMS Operations of School Children Counseling Under Buri Ram Primary Education Area Office 2

นัฐพงษ์ คงประโคน¹, วิรัชพัชร วงศ์วัฒน์เกษม²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาที่มีเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาแตกต่าง ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในปีการศึกษา 2560 ซึ่งมีทั้งสิ้น 2,236 คน และถูกสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 327 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน ไพศาล หวังพานิช, 2549) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบด้วย t-test และ F-test ผลวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

The objective this research is; 1) Education Operations of School Children Counseling Under Buri Ram Primary Education Area Office 2; 2) to Education Operations of School Children Counseling

¹ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

² อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

Under Buri Ram Primary Education Area Office 2; by using the theory of Spaulding. Simple random sampling was used to determine the sample size. 327 Person were selected from those of Buri Ram Primary Education Area Office 2 The instrument used for collecting the data was a 5-rating scale questionnaire with 50 items. The descriptive statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t-test and one way analysis of variance. The LSD method was used for the pair comparison.

The results revealed that;

1. The results of Education Operations of School Children Counseling Under Buri Ram Primary Education Area Office 2 had a good level of reasonable and quality

2. The results of investigate Education Operations of School Children Counseling Under Buri Ram Primary Education Area Office 2, overall obtained significantly higher scores and creative scores than those in the control group ($p < 0.05$)

Keywords: School Children Counseling

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน กำลังประสบปัญหาวิกฤตการณ์อันเป็นผลกระทบจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่ประเทศทั้งทางสื่อมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลงโดยเฉพาะในเด็กและเยาวชน การที่สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ ทำให้สถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาและสถาบันศาสนามีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูและปลูกฝังศีลธรรมและจริยธรรมลดน้อยลง นอกจากนั้นบริบททางสังคมดังกล่าวยังก่อให้เกิดค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในปัจจุบันจึงต้องเน้นการพัฒนาคุณภาพคนให้มีคุณธรรมมีความรู้เพื่อก่อให้เกิดภูมิคุ้มกันความเสื่อมทรามทางค่านิยม โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิตเริ่มตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิต มีสมรรถนะ และทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้าง และพัฒนาเด็ก และเยาวชนของชาติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะประกอบด้วย ความรู้ความสามารถคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปแล้ว นอกจากจะมีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแล้วยังจะนำไปสู่การมีสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการดังนี้ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการดังนี้ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย และ 8) มีจิตสาธารณะ อีกด้วย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดนั้นต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนา (สำนักงานการศึกษาและมาตรฐานการศึกษา, 2553 : ออนไลน์) นั้น แสดงว่าการศึกษาคือกระบวนการสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ และเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาประเทศ

ในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมเป็นผลเสียต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต ได้สรุปรายงานถึงปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไว้คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาพฤติกรรม และปัญหาอารมณ์ จิตใจ รวมทั้งจากผลการสำรวจของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่าเด็กนักเรียนมีปัญหาต่าง ๆ หลายด้านเช่น การมีเพศสัมพันธ์ เด็กติดเกม การเล่นเกมเล่นการพนันของเด็กนักเรียนซึ่งผลสำรวจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ร้อยละ 13.2 เคยมีประสบการณ์ทางเพศ ปัญหา เด็กติดเกม สรุปได้ว่า เด็กอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 76.5 เล่นเกมออนไลน์มากที่สุด รองลงมาคือ อายุ 15-19 ปี ร้อยละ 71.6 และอายุ 20-29 ปี ร้อยละ 59.5 โดยเฉลี่ยจะเล่นเกมสัปดาห์ละ 9.2 ชั่วโมง ผลจากการสำรวจเด็กเล่นการพนันร้อยละ 83.8 คิดว่าการพนันบอลเป็นเรื่องปกติธรรมดาสำหรับสังคมไทย ขณะที่ร้อยละ 16.2 ไม่คิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีความทักษะในการดำเนินชีวิต กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น ตั้งแต่ปี 2543

ซึ่งการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนี้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีในโรงเรียนที่ดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นทุกโรงเรียนในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริม คุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤตสังคม จึงได้นำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียนอย่างจริงจัง ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนี้ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักและรับผิดชอบในการบริหารจัดการวางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดให้ปีการศึกษา 2552 เป็น “ปีแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างยั่งยืน” และได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พัฒนาความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา และสนับสนุนความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ และศึกษาดูงาน โดยพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน พัฒนาครูแนะแนว พัฒนาครูที่ปรึกษาพัฒนาผู้ปกครองพัฒนานักเรียน: เพื่อนที่ปรึกษา (ยุวชนแนะแนว/ YC) อีกทั้งยังเป็นการสนองนโยบายและยุทธศาสตร์เร่งด่วน เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์รั้วโรงเรียน ระยะที่ 2 ปี 2553 ขึ้นซึ่งมีจุดเน้นของแนวทางตามลำดับสำคัญในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดให้ได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และให้นักเรียนนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดต้องได้รับการดูแลแก้ไขเยียวยา จนสามารถกลับตัวเป็นเยาวชนที่ดี 2) พัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในสถานศึกษา โดยระดมกำลังจากแกนนำนักเรียน นักศึกษาและคณะครูอาจารย์ที่มีการมอบหมายภารกิจอย่างชัดเจน 3) นักเรียนนักศึกษาทั่วไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และได้รับการพัฒนาให้มีภูมิคุ้มกันยาเสพติดที่เข้มแข็งจากกิจกรรมเพื่อป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาเสพติด 4) สร้างกลไกการบริหารจัดการงานป้องกันแก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในสถานศึกษาระดับพื้นที่จังหวัด

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ได้มีนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ครูทุกคน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา จากการติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว พบว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลการดำเนินงานไม่ได้มาตรฐานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากมีปัจจัยหลายสาเหตุที่เป็นปัญหาและอุปสรรค ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมาย จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะทำการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อให้เกิดความรู้เรื่องสภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน จำแนกเป็นรายด้านและตามขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานของครูอยู่ในระดับใด และยังได้ทราบถึงปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนว่ามีปัญหาในด้านใด อย่างไร ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนระยะยาวและการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาที่มีเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

สภาพปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาที่มีเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของ สถานศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในปีการศึกษา 2560 ซึ่งมีทั้งสิ้น 2,236 คน และถูกสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 327 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน ไพศาล หวังพานิช, 2549)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านที่เกี่ยวกับ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบด้วย t-test และ F-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวม รายด้าน และ รายข้อดังแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โดยภาพรวมและรายด้าน

สภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.32	0.36	มาก
2. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห	4.28	0.38	มาก
3. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.23	0.54	มาก
4. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.09	0.56	มาก
5. ด้านการส่งต่อ	3.92	0.54	มาก
โดยรวม	4.18	0.36	มาก

จากตารางพบว่า สภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกคือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห ($\bar{X} = 4.28$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.23$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.09$) และ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 3.92$) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1) สภาพในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 กำหนดให้ทุกโรงเรียนต้องมีการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องมีการปฏิบัติและรายงานผล การปฏิบัติเป็นระยะ ๆ และรายงานผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ ในรอบปี จึงทำให้มีการปรับกระบวนการดำเนินงานเป็นเหตุทำให้มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุรัตน์ ชะตารักษ์ (2550) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 พบว่า

ระดับการดำเนินงานและผลการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ อุทัย วงศ์จันทร์ (2552) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 – 3 ในอำเภอฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบสภาพในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา สถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ แก้วอาจ (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 1-5 จำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่า ข้าราชการครู มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณไว้ในแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาให้เพียงพอในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมตามหลักธรรมาภิบาล ของกลุ่มบุคคล หน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
2. สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และต้องดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

ไพศาล หวังพานิช. (2549). วิธีวิทยาการวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

สมพงษ์ แก้วอาจ. (2547). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). การศึกษาสภาพการ
จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.

. (2550). การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ภูมิภาค.

คู่มือการจัดการอบรมการแนะแนวสำหรับวิทยากร. กรุงเทพฯ : เอกสารการประชุมปฏิบัติการ